

عنوان مقاله:

تاثیر برنامه موسیقی تلفیقی با خاطره گویی خانواده بر سطح هوشیاری بیماران ترومای مغزی بستری در بخش مراقبت های ویژه

محل انتشار:

دومین کنگره سالیانه کشوری دانشجویی طب و بیست و دومین کنگره سالیانه کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی مازندران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سیدحمید حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری داخلی جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی مشهد، مشهد، ایران

راضیه فروتن - عضو هیئت علمی گروه پرستاری داخلی جراحی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

سیدرضا مظلوم - عضو هیئت علمی گروه پرستاری داخلی جراحی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: فراوانی صدمات تروماتیک از یک سو و بهبود وضعیت مراقبت های بهداشتی در حفظ بقای مبتلایان از سوی دیگر باعث افزایش شمار بیماران کمایی شده است. کما، وضعیت عدم هوشیاری عمیق یا عدم پاسخدهی به محرکات محیطی است که با عوارض متعددی در عملکردهای شناختی، اختلالات عملکرد حرکتی و حسی همراه است. محرومیت حسی نیز یکی دیگر از عوارض تهدید کننده بیماران کمایی است که عوارض مذکور را تشدید می نماید و به دنبال بستری در بخش های ICU به وقوع می پیوندد. تحریک حسی که با بیدار نمودن سیستم فعال کننده مشبک مغز به سازماندهی مجدد آن کمک کرده، آشنا بودن این تحریکات برای بیمار به صورت خاطره گویی اعضای خانواده و از طرفی گوش دادن به موسیقی که منجر به فعال کردن ساختارهای مغز که درگیر در فرایندهای شناختی و احساسی هستند می توانند بهبود سریع تر وضعیت هوشیاری بیمار را فراهم نمایند لذا این مطالعه با هدف بررسی تاثیر موسیقی تلفیقی با خاطره گویی خانواده بر سطح هوشیاری بیماران ترومای مغزی بخش مراقبت های ویژه انجام گرفته است. مواد و روش کار: در این مطالعه کارآزمایی بالینی، نمونه های پژوهش 60 بیمار ترومای مغزی بستری در بخش های ICU بیمارستان امدادی شاید کامیاب مشهد در سال 1397 بودند که به روش نمونه گیری در دسترس به مطالعه وارد شده و به صورت تصادفی در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند. بیماران گروه مداخله به مدت 6 روز، روزانه دوبار با نواری ضبط شده از خاطرات یکی از اعضای خانواده با بیمار که با یک موسیقی به صورت ملودی آرام میکس شده بود تحریک شنوایی دریافت کردند. اما بیماران گروه کنترل به جز صداهای معمول محیط بخش، تحریک شنوایی خاص دیگری دریافت نکردند. ابزار بررسی سطح هوشیاری، مقیاس کمای گلاسکو (GCS) بود که به وسیله آن نمره هوشیاری بیماران گروه مداخله 5 دقیقه قبل و 30 دقیقه بعد از هر جلسه تحریک (دو بار در روز) ارزیابی شد. نمره هوشیاری بیماران گروه کنترل نیز روزانه دو بار با واصل زمانی مشابه گروه مداخله ارزیابی شد. هم زمان با ارزیابی مقیاس کمای گلاسکو، علائم همودینامیک نیز ارزیابی گردید. جهت تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون های تی مستقل، من ویتنی، کای اسکور، کای اسکور دقیق، دقیق فیشر و ریدمن استفاده گردید. یافته ها: 41 نفر (73%) از افراد شرکت کننده در مطالعه مرد بودند. میانگین سن بیماران در گروه مداخله 42 ± 5 و در گروه کنترل 40 ± 3 سال بود. نتایج آزمون های آماری نشان داد دو گروه از نظر متغیرهای سن، جنس، وضعیت شغلی، سطح تحصیلی، وضعیت تاهل، طول مدت کما و اعتیاد به مواد مخدر همگن بودند. طبق نتایج آزمون من ویتنی امتیاز کمای گلاسکو در دو گروه قبل از مداخله همگن بود ($P = 0/516$) همچنین روز اول و دوم تفاوت آماری معنی داری وجود نداشت اما از روز سوم تا ششم در گروه مداخله به شکل معنی داری بیشتر از گروه کنترل بود ($P < 0/001$). نتیجه گیری: برنامه موسیقی تلفیقی با خاطره گویی خانواده می تواند سطح هوشیاری بیماران ترومای مغزی را افزایش دهد، لذا استفاده از این برنامه برای بیماران ترومای ...

کلمات کلیدی:

موسیقی درمانی، خاطره گویی خانواده، سطح هوشیاری، ترومای مغزی، بخش مراقبت ویژه

